

ARCYBISKUP ZYGMUNT SZCZĘSNY FELIŃSKI ŚWIĘTYM.

W dzisiejszą niedzielę 11 października 2009r., wielkie wydarzenie w Kościele - Ojciec Święty Benedykt XVI kanonizuje i ogłosi świętymi 5 wybitnych postaci Kościoła. Będą to: belgijski apostoł trędowatych na Hawajach – O. Damian de Veuster, hiszpański trapista – O. Rafael Arnaiz Barón, hiszpański dominikanin – O. Francisco Coli Y Guitart, francuska siostra zakonna – s. Marie de la Croix Jugan i Polak – Ks. Arcybiskup Zygmunt Szczęśny Feliński arcybiskup warszawski z czasów powstania styczniowego i założyciel Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi, które to Siostry w naszym mieście Augustowie opiekują się niepełnosprawnymi dziećmi od 86 lat.

Ks. Arcybiskup Zygmunt Szczęśny Feliński był ogłoszony błogosławionym dnia 18.08.2002r. w Krakowie, przez Ojca Świętego Jana Pawła II, podczas VIII pielgrzymki do Polski; dziś zostanie kanonizowany

w Rzymie. Przeszedł do historii jako arcybiskup metropolita warszawski, założyciel Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi, zesłaniec w głąb Rosji, duszpasterz ludu wiejskiego w Dźwiniaczce na Podolu, opiekun sierot i wygnańców, pisarz ascetyczny i autor cennych „Pamiętników” z XIX wieku. Pozostawił niezatarte ślady w historii narodu polskiego i krajów sąsiednich. Przez swoje życie i działalność, związane z 10 krajami Europy, stoi niejako na pograniczu Wschodu i Zachodu.

Zygmunt Szczęśny urodził się 1 listopada 1822r. w Wojutynie na Wołyniu, jako syn ziemianina Gerarda Felińskiego i Ewy z Wendorffów, gdy Polska była pod zaborami. Wychowany w patriotyzmie i miłości do Ojczyzny, w atmosferze epoki romantyzmu, wzrastał w okresie zrywów niepodległościowych, w latach rusyfikacji, prześladowań Kościoła i narodu.

W młodych latach zmarł mu ojciec, a matka za udział w wolnościowym spisku Szymona Konarskiego przeciwko carskiemu okupantowi, została zesłana na Syberię do Berezowa. Majątek rodzinny władze carskie skonfiskowały, a Zygmunta z rodzeństwem zabrali do siebie krewni.

Dzięki wsparciu finansowemu opiekuna, Zygmunt Szczęśny skończył studia matematyczne na Uniwersytecie w Moskwie i pracował przez 2 lata jako guwerner i sekretarz na dworze Brzozowskich. Celem zdobycia wykształcenia humanistycznego udał się do Wiednia, następnie przez Pragę do Berlina, a stamtąd do Paryża. Tam studiował na Sorbonie i w College de France.

W Paryżu przebywał w środowisku patriotycznej emigracji polskiej, gdzie poznał pisarzy, artystów, działaczy na rzecz odzyskania niepodległości Polski. Brał udział w prowadzonych pracach, dyskusjach, zaprzyjaźnił się z poetą i wieszczem narodowym Juliuszem Słowackim.

Po śmierci Słowackiego, który zmarł na jego rękach, udał się do kraju i walczył w powstaniu wielkopolskim w okresie Wiosny Ludów (1848r.). Po upadku powstania wrócił do Paryża. W niedługim czasie ponownie udał się do kraju i podjął decyzję o wyborze drogi kapłańskiej.

W 1851r. mając 29 lat wstąpił do seminarium duchownego w Żytomierzu. Po ukończeniu seminarium, wyświęcony przez Abpa Ignacego Hołowińskiego na kapłana, został posłany do pracy jako wikariusz przy kościele św. Katarzyny w Petersburgu. Następnie został mianowany ojcem duchownym w Akademii Duchownej w Petersburgu i pełnił obowiązki profesora i wykładowcy.

Ksiądz Feliński pracując jako kapłan w Petersburgu, spotykał wiele osieroconych i potrzebujących opieki dzieci i widział potrzebę stworzenia im domu. Założył więc w 1857r. Zgromadzenie Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi, by chwaliło Boga życiem zakonnym i modlitwą i objęło opieką potrzebujące dzieci. Natchniony duchem miłosierdzia, założył w Petersburgu „Schronisko dla ubogich rzymskokatolickiego wyznania”, a jego prowadzenie powierzył Siostrom Rodziny Maryi.

6 stycznia 1862r. został mianowany przez Bł. Piusa IX arcybiskupem warszawskim i był jej pasterzem 21 lat, ale zarządzał w Warszawie zaledwie 16 miesięcy, od 9 lutego 1862r. do 14 czerwca 1863r., w sytuacji wyjątkowo trudnej, w okresie wrzenia rewolucyjnego i wybuchu powstania styczniowego, w czasach ucisku rodaków przez władze carskie w Warszawie i represji rządu zaborczego wobec polskiego narodu.

W czasie powstania styczniowego, tłumionego krwawo przez carską Rosję, widząc okrucieństwo rosyjskiej armii i represje wobec rodaków, stanął w ich obronie, złożył na ręce księcia Konstantego dymisję z członkostwa Rady Stanu, słał protesty i wystosował memoriał do cara Aleksandra II w obronie narodu polskiego i Kościoła (15 marca 1863r.). W odpowiedzi, car wydał rozkaz opuszczenia Warszawy. Jako więzień stanu, pod eskortą wojskową opuścił Warszawę i po 3 tygodniach internowania w Gatchynie, został skazany na zesłanie na Syberię do Jarosławia nad Wołgą, na czas nieograniczony.

Na zesłaniu Abp Feliński spędził 20 lat. Skrępowany surowymi przepisami policyjnymi, na ile mógł prowadził działalność apostolską wśród tamtejszych katolików, zajął się fundacją kościoła katolickiego w Jarosławiu, otoczył opieką polskich zesłańców syberyjskich, niosąc im pociechę duchową i pomoc materialną.

W 1883r. w wyniku porozumienia między Watykanem i rządem Rosji, został uwolniony, ale do Warszawy wrócić mu nie pozwolono. Wyjechał na teren Archidiecezji lwowskiej i spędził ostatnie lata życia pod zaborem austriackim, we wsi Dźwiniaczka, w rezydencji dworskiej hrabiny Koziembrodzkiej, gdzie oddał się działalności duszpasterskiej, oświatowej, dobroczynnej i społecznej wśród ludności wiejskiej. Założył w Dźwiniaczce szkołę, zbudował kościół i klasztor, sprowadził z Warszawy Siostry Rodziny Maryi, które uczyły w szkole, opiekowały się kościołem i niosły pomoc pielęgniarską chorym.

Zmarł 17 września 1895r. w Krakowie, w pałacu arcybiskupów krakowskich, w wieku 73 lat. Pochowany bardzo uroczyście w Krakowie, został wkrótce przewieziony do Dźwiniaczki, gdyż miejscowa ludność upominała się o „swego świętego”, jak go nazywała i tam spoczął na miejscowym cmentarzu, otoczony czcią i miłością. Po 25 latach, gdy Polska odzyskała wolność, trumna z jego doczesnymi szczątkami, z żalem żegnana przez mieszkańców Dźwiniaczki, została przewieziona do Warszawy i złożona w kościele p.w. Świętego Krzyża.

14 września 1921r. uroczystie złożono ją w katedrze warszawskiej. Po beatyfikacji, relikwie Abpa Felińskiego zostały umieszczone w Kaplicy Literackiej katedry warszawskiej, w ołtarzu Matki Bożej Wniebowziętej.

Proces beatyfikacyjny Abpa Felińskiego został otwarty w 1965r. i prowadzony był w Warszawie do 1984r., a następnie w Rzymie. Beatyfikacja odbyła się w 2002r., a kanonizacja dziś 11 października 2009r. Modląc się za wstawiennictwem św. Arcybiskupa Felińskiego, wiele osób otrzymuje łaski i cuda. Z cudów, co do których wypowiedział się Kościół, to zatwierdzony przed beatyfikacją cud uzdrowienia młodej kobiety, która uległa wypadkowi drogowemu i była w beznadziejnym stanie zdrowia, bezpośrednio zagrażającym życiu, oraz cud zatwierdzony przed kanonizacją – uzdrowienia naszej 70- letniej siostry Rodziny Maryi Stefanii Zelek z ciężkiego stanu zaniku szpiku kostnego, który to szpik został przywrócony w sposób niewytłumaczalny, nagły, pełny i trwały.

Módlmy się za Jego wstawiennictwem o łaski dla naszych rodzin, dla nas samych, dla wszystkich potrzebujących pomocy, cierpiących, dla dzieci, młodzieży i całego naszego narodu. A On – Święty, który tyle wycierpiał dla Ojczyzny, który pomagał wszystkim potrzebującym, będzie orędownik za nami przed tronem Boga.

Zgromadzenie Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi, które założył św. Zygmunt Szczęsny w 1857r. w Petersburgu, w odpowiedzi na budzące się powołania zakonne i dla zaopiekowania się osieroconymi i potrzebującymi opieki dziećmi, nie mogąc istnieć legalnie w imperium rosyjskim, rozwijało się w ukryciu, pod osłoną „Schroniska katolickiego”. Siostry Rodziny Maryi śpieszyły z pomocą wszędzie tam, gdzie wyłaniały się największe potrzeby Kościoła i Ojczyzny. Taką działalność prowadziły w carskiej Rosji, od Petersburga na północy, aż po Odessę i Jaltę na południu. Od 1862r. rozwinęły pracę oświatowo – wychowawczą w Warszawie i jej okolicach, od 1884r. w Galicji, a w 1906r. popłynęły za polskimi emigrantami przez ocean do Brazylii.

Obecnie Zgromadzenie liczy 1100 sióstr w 5 prowincjach i 145 domach zakonnych: w Polsce, Brazylii, we Włoszech, na Białorusi i Ukrainie, w Federacji Rosyjskiej i w Kazachstanie. Dom Generalny Zgromadzenia znajduje się w Warszawie; w Polsce są 3 prowincje: warszawska, krakowska, poznańska. Siostry posługują poprzez wychowanie, opiekę i nauczanie dzieci i młodzieży w szkołach, przedszkolach, domach dziecka, ośrodkach szkolno – wychowawczych, domach pomocy, przez pielęgnowanie chorych w zakładach leczniczo - opiekuńczych i stacjach „Caritas”, pracują w instytucjach kościelnych, oraz niosą pomoc duchowieństwu w pracy duszpasterskiej, katechetycznej i w dziełach miłosierdzia. Prowadzą różne dzieła i placówki; w naszej diecezji prowadzą trzy domy pomocy społecznej: w Augustowie i w Studzienicznej – dla dzieci i młodzieży, oraz w Sejnach – dla osób starszych.

W związku z kanonizacją, staraniem Zgromadzenia zostały wydane różne materiały o świętym, m.in. modlitewnik opracowany przez s. Antonietę Frącek – „Chwalmy Pana ze świętym Zygmuntem Szczęsnym Felińskim”, oraz pozycje książkowe: S. Danuta Fudali – „O św. Zygmuncie Szczęsnym Felińskim”, Ks. Adam Zelga – „Arcybiskup Zygmunt Szczęsny Feliński (Szedł do świętości, tracąc, ufny Bożej Opatrzności)”, Ks. Zygmunt Szczęsny Feliński - „Przyjacielskie rady” – opracował ks. Marian Duma, oraz IV wydanie „Pamiętników” Ks. Arcybiskupa (I wydanie wyszło 2 lata po śmierci Ks. Abpa Felińskiego, II wydanie w 1911r., III wydanie w 1980r. i IV na kanonizację). „Pamiętniki” świętego są niezwykle ciekawe i barwnie napisane. 17 września b.r. w Warszawie na spotkaniu promocyjnym „Pamiętników”, w którym też uczestniczyłam, padły słowa, że jest to perła literatury XIX wieku. Wcześniej, na przestrzeni lat, były wydawane różne inne pozycje książkowe o świętym. Te ostatnie są do nabycia w księgarniach.

Cieszymy się kanonizacją świętego Założyciela naszego Zgromadzenia i modlimy się przez Jego wstawiennictwo za Kościół, naród, za wszystkich powierzonych naszej trosce i za nasze

Kanonizacja arcybiskupa Felińskiego

Wpisany przez Administrator
sobota, 10 października 2009 21:55

miasto Augustów, w którym żyjemy i posługujemy. Niech święty Abp Zygmunt Szczęśny Feliński, wyprasza wszystkim u Boga potrzebne łaski i błogosławieństwo.

s. Helena Kamińska RM